

GAZETA

BANYOLINA

Periódic quinzenal independent

Redacció i Administració
Carrer de Sant Martíria n.º 3

Suscripció A Banyoles 1'25 pfs. semestre
A fora 1'50 " "

Extralimitacions

Obligació es dels catòlics defençar els interessos de la Rel·ligió, però sempre baix el magisteri i obediència de la Iglesia.

I quan aixó 's fá, sens altres móvils ni mires interessades, l' obra dels catòlics resulta molt meritoria i generalment de gran eficacia.

Més, quan amb la defensa dels interessos rel·ligiosos es volen alcançar coses purament humanes, majorment si son de les que ocasionen lluites i divissions, allavors la defensa dels interessos rel·ligiosos sol esser molt poc meritoria, es avegades fins culpable, i generalment, no sols no es d' eficacia, sinó que 'n moltes ocasions perjudica greument als mateixos interessos rel·ligiosos.

En aquestos casos resulta sovint que la cosa humana, que semblava era 'l medi, passa a esser el fi, i la Rel·ligió, que semblava era 'l fi, passa a esser el medi. I d'aquest modo no 's defensa tal o tal altre cosa per a alcançar el bé de la Rel·ligió, sinó que 's fá servir la defensa de la Rel·ligió per a alcançar les tals coses.

D' aquí 'n resulten aquells zels indiscrets i apassionats, aquelles actituts de violència i radicalismes, aquelles extremositats de llenguatge, aquelles enverinades lluites d' uns partits contra altres i moltes coses més que porten la perturbació, la discòrdia i les divissions en el camp catòlic.

Diu el gran mestre de nostres dies l' Il·lm. Sr. Bisbe de Vic (El Clero en la vida social moderna): - «Cuando se levantan llamaradas al parecer de religioso fervor, y el

humo que despiden y los estallidos que producen impiden aprovecharse de su calor y luz, tened por seguro que el combustible no es puro, que hay mezcla de sentimientos y pasiones; que no hay allí solamente el móvil religioso, vehemente y suave hasta el punto, como Orfeo, de amanzar las fieras.»

I lo grave, lo gravíssim, es que moltes vegades determinats catòlics han anat més enllá, com ho es, volguer, amb apariència de major zel, desvirtuar, esmenar i corregir la actuació de la Iglesia. Catòlics que 's volien tenir per més bons que 'ls altres no reparaven en parlar de la *funesta política de Lleó XIII* seguida a Espanya, i molts catòlics francesos estremaren potser més la nota amb motiu de determinada orientació que 'ls hi doná 'l Papa.

En certa ocasió un espanyol insigne, de grandíssima autoritat a n' el Vaticá, el cardenal Vives i Tutó de gloriosa memoria, digué a una peregrinació de terciaris franciscans francesos aquestes enérgiques paraules, que molt bé podríem igualment considerar-les dirigides a nosaltres: - «Bien sé yo que hay en Francia católicos que han argüido de supuesto error al Padre Santo para paliar o explicar su desobediencia. No han advertido esos desventurados toda la enormidad de sus argucias. ¡Con que, según ellos, el Papa se habría engañado al señalar a los católicos de todo un país el deber que les corre en materias tocantes al bien universal de la Iglesia! ¡Con que, el Vicario de Jesucristo habría de esa manera presentado veneno que beber a sus hijos!...»

«¡No, y mil veces no! Yo os lo declaro con entera seguridad: esos que murmuran

del Papa no caben en la Orden Tercera de San Francisco; su espíritu de rebelión contra el Vicario de Jesucristo es señal de que no merecen este honor. Conviene advertírsele, desde luego, con claridad, pero si los avisos resultaren sin efecto, es preciso excluirlos de las Hermandades inexorablemente.»

I a continuació anyadí aquestes paraules que convindria molt les aprenguessim els espanyols de memoria per interessar-nos igual que a n' els francesos: «¡Ah! La razón de tardar tanto en llegar el momento en que nuestra nación se convierta definitivamente a la Iglesia, su Santa Madre, es que entre vosotros los católicos no han aceptado todos aún, y puesto en práctica, las direcciones pontificias.»

Aquestos mals han ocorregut a Espanya, com a Fransa, a causa de volguer lligar de tal manera la política amb la Religió, que venia aquesta a servir a n' aquella, i no aquella a n' aquesta. Per aixó surtíen aquella multitud de teólegs improvisats que, atribuint-se una missió i una autoritat que ningú 'ls hi havia donat, excomunicaven desde 'ls periódics als que seguien una política diferent de la seva, amb lo que procuraven portar adeptes a son camp.

Per aixó 'l gran Lleó XIII, al alabar al venerable Bisbe d' Urgell (més tart Cardinal Casañas) per la notabilíssima pastoral que publicá, demostrant que les divisions dels católicos espanyols provenien de coses purament humanes i no religioses com se pretenia, es lamentava, en la carta que li dirigí, amargament de que molts católicos enganyats «por aficiones de partidos o banderías políticas, no menos que por humanos intereses, hayan descendido a la arena para combatir unos con otros bajo la dirección y mando de unos pocos *que abusan de la eximia religiosidad de ese pueblo para humillar a los adversarios, con los que se hallan en disonancia en materias políticas, para satisfacer codicias y privadas aspiraciones y para convertir en propia substancia las cosas de Dios.*»

En certes épocas aquestos desordres s' havían extés, amb gran dany de la Religió, de tal manera en el camp católic, que una infinitat de persones, no sols bones, sinó boníssimes i meritíssimes baix tots conceptes, eren tractades com a mals católicos i senyalades amb el dit, perquè 'l poble les

conegué i no s' en fiés i les considerés com a perilloses i casi heretjes. Cap bon católic podia tenir la seguretat d' esser tingut per tal. Els bons católicos eren exclusivament els exaltats que feien tots els esforços per a tancar les portes de la Iglesia al major número possible de católicos, no reparant en que, no sols s' havien d' obtenir de desprestigiarse com feien a les persones de gran virtut, mérits i coneixements, sinó que fins havien d' esser indulgents i caritatius procurant entressin a l' Iglesia 'l major número possible de persones necessitades de curació espiritual.

A tal efecte diu el gran Doctor de qui hem fet menció i en la propia pas toral citada: «Y en lo que atañe a la práctica de la vida, al cumplir nuestra única misión social de dirigir los pueblos a la consecución de excelencia evangélica, hemos de revestirnos de ánimo generoso, ensanchar cuanto podamos los caminos de la Iglesia, llamar a ella aún a los imperfectos y defectuosos y hasta compeler para que entren en la misma a cuantos mendigos y lisiados, y ciegos, y cojos, se encuentren en las plazas y calles de la ciudad, procurando con hainco llenar la casa (Luc. XIV.) *Porqué la Iglesia, constituida por Dios madre y maestra de los pueblos, se reconoce deudora de todos, levanta a los caídos, sostiene a los que bambolean, abraza a los que vuelven, confirma a los buenos y procura siempre lo mejor para todos.* (Const. dogm, De Fide catholica, Conc. Vat), ya que nuestra Iglesia es casa de curación, es red barrera que todo lo recoge; en ella lo verde madura, lo enfermo sana, lo vacilante se confirma; a poquiísimos de sus ministros ha concedido el poder de expulsar, a todos el de admitir, porqué la Iglesia de la tierra tiene arrugas y manchas y solo gozará de completa y resplandeciente belleza después de su total transformación.»

¡Quín gran bé 's faria si aquestes ensenyances utilíssimes es divulgessin! Es cert que 'ls mals de que 'ns ocupém han disminuít considerablement, però ¡quan hi ha qu' apendrer encare!

Fá pocs anys que, a pesar d' haver Pío X completat l' orientació donada per son antecessor, parlant en ses *Normes* amb una claretat que no donava lloc a dubtes, el Megistral de Sevilla, Sr. Roca i Ponsa, emprengué una violent campanya periódica que feia les delecties de molts exaltats, proposant-se demostrar que 'n conciencia

no 's podia perteneixer al partit lliberal-conservador, a pesar de que les tals Normes deien tot lo contrari.

Dits escrits foren enviats a Roma en consulta de si interpretaven el pensament de la Santa Sede. I. S. S. Pío X maná que 's respongués: «*Negativament*; ans bé, en moltes coses están en oposició, no sols amb la lletra i les paraules, sinó amb el sentit, dels documents de la Santa Sede...»

Es veritat que 'l Magistrál de Sevilla, amb humilitat que l'honra, es subjectá a la sentència dita, dona la pel Tribunal de la Sagrada Congregació de Assumptos Eclesiásticos Extraordinaris en 29 de Novembre de 1912; però, a pesar de tot aixó, ¡quants *teólegs* dels qu' han après masses coses en els periódics i poques en les ensenyances de la Iglesia, surten quan els hi convé, sobretot en épocas electorals, a donar o traure patents de catolicisme en nom de la Religió, desobeint obertament a la mateixa Iglesia i falsificant del tot la seva doctrina!

Costará molt de traure completament d' Espanya als católics excomunicadors, als qui 's creuen amb dret d' ensenyar i manar i no d' apendre i obeir, als qui converteixen sempre les coses religioses en coses de partit; als qui sols disfruten tancant sempre a sos contraris les portes de la Iglesia.

A. O. MONRIC.

Comiat

¡Adeu, adeu, paratges predilectes,
paratges encantats;
montanyes regalades, per a sempre
adeu, adeu siau!

Primavera del cor, ditxa i ventura
anava jo cercant;
i tresors d' un valor tant estimable
trobí en aquella vall.

Allá de l' aucellada vaig entendre
els dolcíssims cantars;
el murmur de les aigües de l' arbreda
el llenguatge ignorant.

Allá sentí la veu misteriosa
del vent, al sospirar,
i de les flors qu' alegres s' escometen
sempre amb dolça amistat.

Allá sentí la vida que batega
en terra, cel i mar;
ignótes vibracions de la matèria,
vesllums de l' Ideal.

Allá sentí l' amor qu' engendra vida
amb fonda intensitat;
les fonts de la Bellesa inestroncables
i el ropatge de l' Art.

¡Destí fatal, ingrát, qu' avui m' obliga
a abandonar la llar,
a ont Natura bella va ensenyar-me
sos prodigis i encants!

¡Adeu, adeu, oh poble pedrilecte,
paratges encantats;
montanyes regalades per a sempre
adeu, adeu siau!

A. GELABERT I CANO.

Notes electorals

En la actualitat, al escriure aquestes notes (dimecres a la nit), no 'ns consta encara definitivament que 's presentin, a nostre Districte de Torroella de Montgrí, altres candidats que nostre amic don Juli Fournier, qui ja l' havia representat altre vegada.

Veritat es qu' han sonat alguns noms, però mentres uns afirmen altres neguen la presentació dels tals.

En cambi d' una manera certa i positiva podem ja assegurar la presentació del Sr. Fournier qui, desde que deixá definitivament el càrrec que desempenyava a Egipte, está constantment en relació amb sos sombrosíssims amics qu' amb gran desitj esperen poder-lo tenir per Diputat.

Pot el Sr. Fournier, de la mateixa manera que té infinitat d' amics, tenir també sos contraris polítics, però lo que ningú ha dit mai, lo que ningú s'ha atrevit a dir, es qu' hagi sigut un diputat descuidat i poc amant de servir al Districte. Tot-hom li ha reconegut sempre un gran interés, una activitat a tota prova, posades sempre al servei del Districte.

Fins durant el temps que, per motiu de son càrrec de Magistrat del Tribunal d'

Egipte, tingué qu' estar allunyat de nosaltres, s' ocupá constantment del Districte, quals interessos no deixá mai abandonats.

I durant la passada legislatura, a pesar de no esser eil diputat, ha cuidat, junt amb son senyor cunyat D. Joan Muñoz nostre distingit amic, en gran manera del Districte, lo qu' ha fet augmentar considerablement el número de sos partidaris.

Aixó fá que 'l Districte de Torroella de Montgrí consideri al Sr. Fournier com a son diputat propi, com a son genuí representant, qu' ha sapigut identificar-se amb ses necessitats e interessos, havent lograt, per lo mateix, captar-se les generals simpaties dels electors.

Per lo tant crevém que 'l Sr. Fournier, nostre volgut amic, vá a la lluita, no sols amb totes les probabilitats d' éxit, sinó amb la seguretat d' obtenir la més brillant victoria.

NADAL DEL SOLDAT

(Resum de Comptes de la Funció Benéfica)

Recaudació en taquilla.	205'60 ptes.
De Societats i particulars.	46'00 »
Del Exm. Ajuntament.	25'00 »
Total.	276'60 ptes.

—: DATA :—

Enviat als beneficiats	191'75 ptes.
Gastos per tots conceptes	84'85 »
	276'60 ptes.

—: NOTES :—

Han cedit, per aquesta vetllada.—Donya Carme Vila, el teatre; Don Jaume Claramunt, els programes; Senyors J. i L. Coromina, la llum eléctrica; Don Narcís Vassallo, el taquillatje. Als tres primers, se 'ls obsequiá amb un palco.

Les files 1 i 2 de butaques, se reservaren pels que prengueren part gratuïtament a l' espectacle i foren, a més dels aficionats, traspuntes, «Els Juncans» i D. Salvi Marín, tot el personal de Correus d' aquesta Vila.

Els comprobants dels comptes, estarán de manifest a l'Administració de Correus de Banyoles, per a les autoritats, directives de societats que contribuïren i assistents a la funció, fins l' acabament d' aquest mes.

La Comissió, considerant finida la seva gestió i despreciant les injustes i apassionades crítiques que de la mateixa s' han fet, don les més corals mercés i creu poder-les donar en nom dels beneficiats, a quants coöperaren al mellor éxit de la vetllada.

Banyoles, Janer de 1916.

El President,
Josep Bellostas.

D' Alcaldía

BANDOL

Don JAUME DILMÉ RICOLT, Alcalde Accidental de la vila de Banyoles.

FÁ SAPIGUER: Que siguent un fet probat i reconegut, de que les aigües de l' Estany queden infectades a causa de les matèries brutes que recullen a son pas per les cases de la Vila, preocupant-se l' Ajuntament de la conservació de la salut pública i al objecte d' evitar en lo possible l' adquisició, desenrotllo i propagació d' enfermetats de carácter infeccions, atesa la costum que tenen 'ls hortelans d' aquesta vila de rentar en les aigües dels expressats récs les hortalisses i verdures que posen després a la venta pública, amb quin medi poden propagar i portar a les families que les consumen els germens d' aquelles enfermetats, té acordat prevenir:

Primer.—Que 'ls hortelans i demés venedors de verdures i hortalisses s' abstinquin desde are i per endevant de rentar-les antes de posar-les a la venta pública.

Segón.—Que les expressades verdures i hortalisses sien posades a la venta pública tal com surtin de l' horta o del camp.

Tercer.—Que tote infracció a les dos anteriors prevencions sia rigurosament castigade per primera vegada amb multa de 25 pessetes i recullida i decomisada la verdura o hortalissa.

Cuart.—Que 'n cas de reincidencia siguin els infractors denunciats als Tribunals ordinaris com atentadors de la salut pública.

Finalment encarrega eficazment aquesta Alcaldía al vecindari que s' abstingui,

en benefici de la seva salut, a comprar verdures ni hortalisses de cap mena qu' hagin sigut rentades, o sia, que li siguin ofertes contraventint les anteriors disposicions.

Queden encarregats els Agutzils i demés empleats municipals de fer complir extrictament aquestes disposicions i de denunciar les seves infraccions.

Donat a Banyoles a 4 de Janer de 1916.

L' Alcalde Accidental,
Jaume Dilmé.

ORIENTACIONS DESORIENTADES

Amb gust contestariem punt per punt a totes les répliques que, en son article titolat «Les nostres orientacions», ens fá «La Creu» en son nombre del 1. del corrent, contestant al nostre titolat «Les orientacions de La Creu», publicat en el nombre anterior.

Peró, com alguns subscriptors ens han pregat que no allarguéssim més una discussió que ja no interessava, perquè s' havia dit tot lo principal i lo hom a Banyoles savia apreciar degudament l' actitud que 'n les passades eleccions havien tingut «La Creu» i sos amics, no volém ocupar-nos més del assumpto.

Més, al volguer donar una contestació adequada a «La Creu», que 'n les passades eleccions de Diputats a Corts deia el 8 de Març de 1914, (dirigint-se als qui, no fent cas de les seves amenaces, s' atrevien a votar a un candidat conservador adicte al Govern en lloc de apoiar al mauriste apiat per ella): «en-hora-mala que 's perdi la seva consciencia i la seva ánima...»; a «La Creu», que 'n les eleccions municipals de 1913 combatia la candidatura esquerrana amb termes impropis per sa accesiva duresa (de lo que no es estrany que protestessin) i que 'l dia 8 de Novembre de dit any deia: «devant aquestes eleccions no hi cap la indiferencia en ningú que no vulgui renunciar primer al títol de bon católic o bon ciutadà...»; a «La Creu», qu'are, en circumstancies idéntiques del tot, defensa la conducta seguida per ella i sos amics completament contraria, afavorint la candidatura de les esquerres; a «La Creu», que per a defençar sa actitud alega com a suprema raó la de que les esquerres s' han portat bé baix el punt de vista católic durant son govern

(com si en vista d' aixó deguessin ja les dretes abandonar el camp i disoldrers per a que 'ls contraris copessin tots els llocs); a «La Creu», que entre 'ls arguments insignificants que presenta per a justificar la actitud de sos amics, al apoiar als esquerrens, parla de que hi ha católics qu' afavoreixen al partit lliberal-conservador, com si aixó fos cap mal; a «La Creu» que (ella ho sab bé) ha sigut durament censurada per la gran majoria de les persones sensates....; no podém dirigir-li millors paraules qu' aquelles mateixes qu' ella el dia 15 de Novembre de 1913 dirigia als católics que s' havien portat malament en aquelles eleccions municipals, o sigui d' un modo un xic semblant, però amb més atenuacions, que 'l amb que s' ha portat ella en les eleccions passades. Diuen aixís aquelles paraules: «No es que volguém formar càrrecs concrets contra individus, que, si no s' han venut com en altres ocasions, no han aportat a la lluita legal, fé ni coöperació directa, desoient els mandats del Sant Pare. Cada hú se les com-posará als adintres de la seva consciencia, pensant que Déu la judicará dels actes i omissions, com ja i' ha jutjat l' opinió sensata.»

Per acabar hem de dir que si aquestes son les orientacions de «La Creu», resulten unes orientacions bén desorientades.

NOTICIES

Nostre estimat amic, D. Joan de Porcioles ens comunica qu' ha prés possessió del càrrec de Notari a Balaguer. Al mateix temps que 'l fel·licitém li desitjém molta sort en sa nova estada.

El Tresorer de la Conferencia de Sant Vicents de Paul de Senyors ens prega fem constar que s' estranya molt d' un solt de «La Creu» queixant-se de que no li hagués remés l' estat de comptes de la última Junta General, i que dits comptes els entregará sempre amb molt gust a «La Creu» si se li demanen, com els vá entregar als redactors de «Gazeta Banyolina,» quan els hi varen demanar.

Hem tingut el gust de saludar a nostre distingit amic el Dr. Frederic Dalmáu qui vingué a activar lo referent a la restaura-

ció del Altar major de la Iglesia Parroquial, portant ja un dibuix fotogràfic fet en tarjeta postal de l'obra projectada.

Després de curta i penosa malaltia sofrida amb resignació cristiana, morí confortat amb els auxilis espirituals nostre ben-volgut amic D. Jacinto Masgrau Ramón, persona de gran relléu a Banyoles pels seus importants negocis i qual falta se sentirà vivament a n' aquesta vila. Al enterro hi acudí una concurrència extraordinària. Rebi sa afligida família nostre més sentit condol.

També ha mort, després de breu malaltia, la nena de nostre bon amic dou. Josep Güell a qui i a tota sa família transmetém nostre pésem.

Dijous passat a la Casa Parrquial se reuní la Junta encarregada de portar a cap tot lo referent a la restauració del Altar major de la Parroquia. S' acordí passar tot seguit una alocució al públic pregant-li amb interès contribueixi a tant importantíssima obra que per sa rel·ligiositat i bon nom de cap manera poden els banyolins deixar desatesa.

NOTES MUNICIPALS

Sessió del dia 27 de Desembre de 1915.

Es dona compte del resultat de les subastes, havent quedat desertes les de les gavies i corral.

El Sr. Sarquella proposa 's fassin per tres anys baix els tipos de 1500 i 1750 ptes. l' any. S' acorda subastar la neteija pública per 450 ptes.

El Sr. Boschmonar demana consti en acta qu' éll es Regidor del «Círcol de Catòlics» i dels seus companys.

A Petició del Sr. Ameller l' Alcalde aclareix que l' incident en els fils elèctrics fou produït a causa d' haver-se trencat un fil del dels Teléfonos.

S' entera la Corporació dels fallos dels mossos Puig i Sarquella.

Es llegeix una comunicació donant compte del resultat de la Funció benéfica del Nadal del Soldat.

Un altre de la caixa de reclutes donant nota dels qui deuen presentar-se el dia 10 de Janer.

Es dona compte de la comunicació del Dr. Candi Corominas presentant la seva dimissió de metje municipal per durant son càrrec de regidor.

D' una instancia de J. Cantar demanant permís per a edificar.

Es dona compte d' haver-se revut aprovats els padrons de Rústica i Urbana.

Sessió del dia 1 de Janer de 1916.

CONSTITUCIÓ DEL NOU AJUNTAMENT

Baix la Presieencia de D. Ramón Mata i amb assistència dels regidors elegits en 1913 senyors Corominas (J.); Lavall, Aulina, Ametller i Boschmonar i els elegits en 1915 senyors d' Ameller, Franch, Sarquella, Corominas (C.) Coromina, Dilmé i Butiñá i amb gran concurrència de públic, comensá la sessió amb la lectura dels articles de la Llei referent al acte.

El Sr. Mata pronunciá breus paraules d' enaltiment per a 'ls regidors que sortien i de salutació per a 'ls entrants.

Acte seguit se procedí a la elecció de càrregs que doná el següent resultat: *Alcalde President*, D. Ramón Mata, per 8 vots i 5 paperetes en blanc. *Primer tinent*, don Jaume Dilmé, per 7 vots i 6 paperetes en blanc. *Segón tinent*, D. Llorenç Ametller, per 7 vots i 6 paperetes en blanc. *Regidor Síndic*, don Joan Lavall per 7 vots i 6 paperetes en blanc. *Síndic suplent*, don **Joaquim Boschmonar**, per 7 vots i 6 paperetes en blanc. *Interventor*, D. Joan Aulina per 7 vots i sis paperetes en blanc.

D. Ramón Mata pronunciá un discurs agraïnt la nova prova de confiança que li havia otorgat la Corporació, extractant un programa de la labor que 's proposa realitzar durant els anys 1916 i 1917.

En nom dels regidors Srs. Coromina; Corominas (C. i J.) i propi (que componen en la minoria de dretes) el Sr. Butiñá contestá al Alcalde, oferint-si per trevallar en tot quan representi bé moral o material de la població. Iguals manifestacions feu el Sr. d' Ameller en nom de les esquerres.

Acte seguit s' acordá celebrar les sessions els dissaptes a les 7 i mitja del vespre, aivecant-se la sessió.

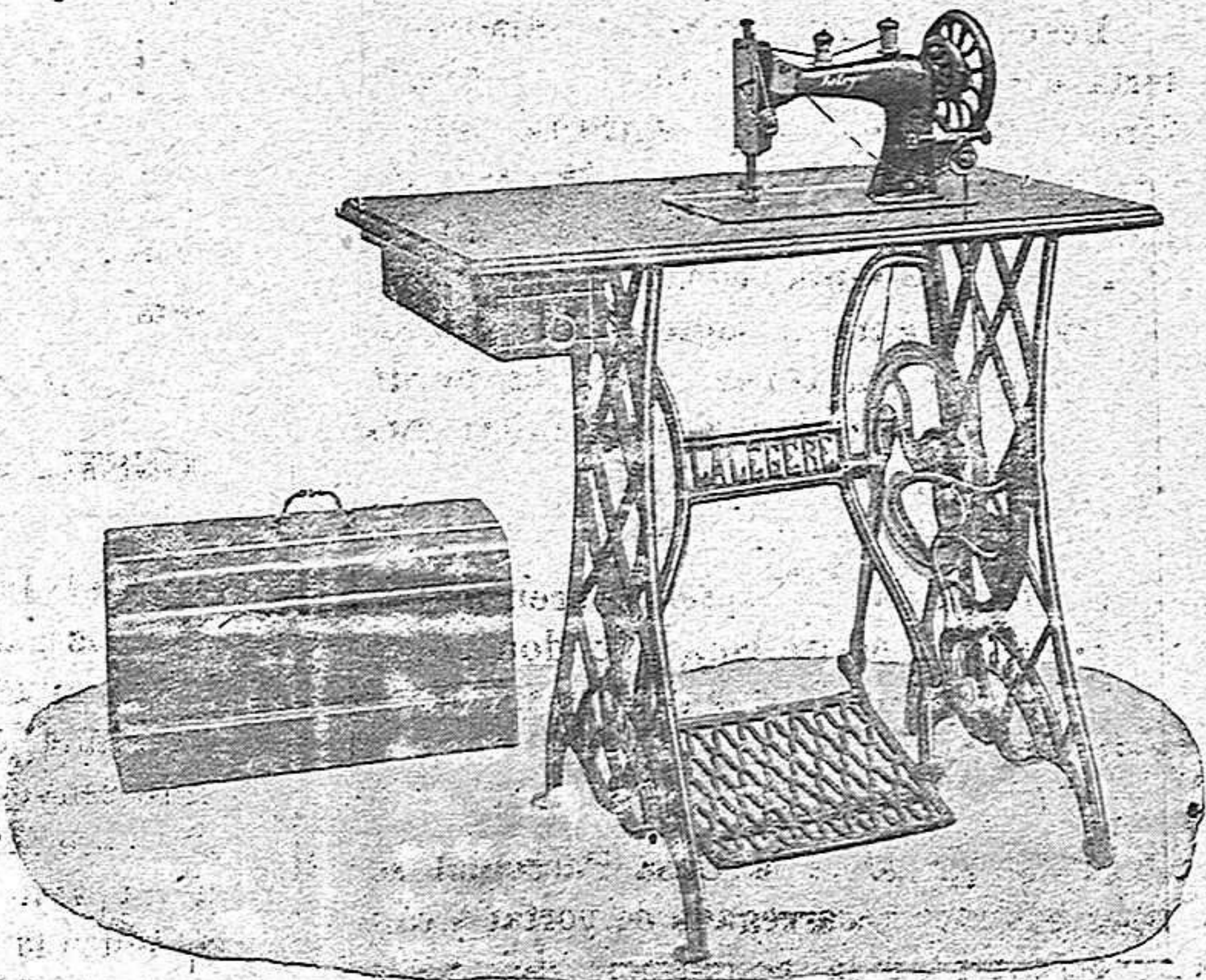
SECCIO D' ANUNCIS

Incompatibles màquines de cusir "LA LEGERE"

Se venen per setmanes i mesos
i pagos al acte grans rebaixes

Crido l' atenció a totes les famílies que no deixin de visitar el meu establiment carrer S. Martíria 17, representat per ERNESTO PI, avans que cap d' altre aont trobaran la màquina més ràpida i silenciosa jamai coneguda. La màquina de més venta avui es "LA LEGERE"; proves les daré a qui les demani.

Únic representant que sab arreglar totes les compostures de màquines per a difícils que sien.

SANT MARTIRIA N.º 17.—BANYOLES

SASTRERIA "LA CONFIANÇA"

DE

Joan Palmada

Successor de Isidre Llorà

Major 11.—Banyoles

Novetats en Gabans de totes classes

Gran assortit en trajes de novetat

en vellut, satins i armurs.

Jabones

VASCONIA, CANTABRIA

Estrella del Norte

LOS MEJORES PARA

LAVAR ROPA

De venta: BENITO BOSCH
Progreso n.º 20.—Gerona.

Zapatería

Económica

Gran bazar de calzado

- de -

JAIME VILA

Plaza Constitución, 44

BANOLAS

No comprar calzado sin antes visitar esta casa, donde encontrarán un inmenso y variado surtido de todas formas, clases y medidas dentro de sus calidades inmejorables y de alta novedad.

A PRECIOS REDUCIDOS

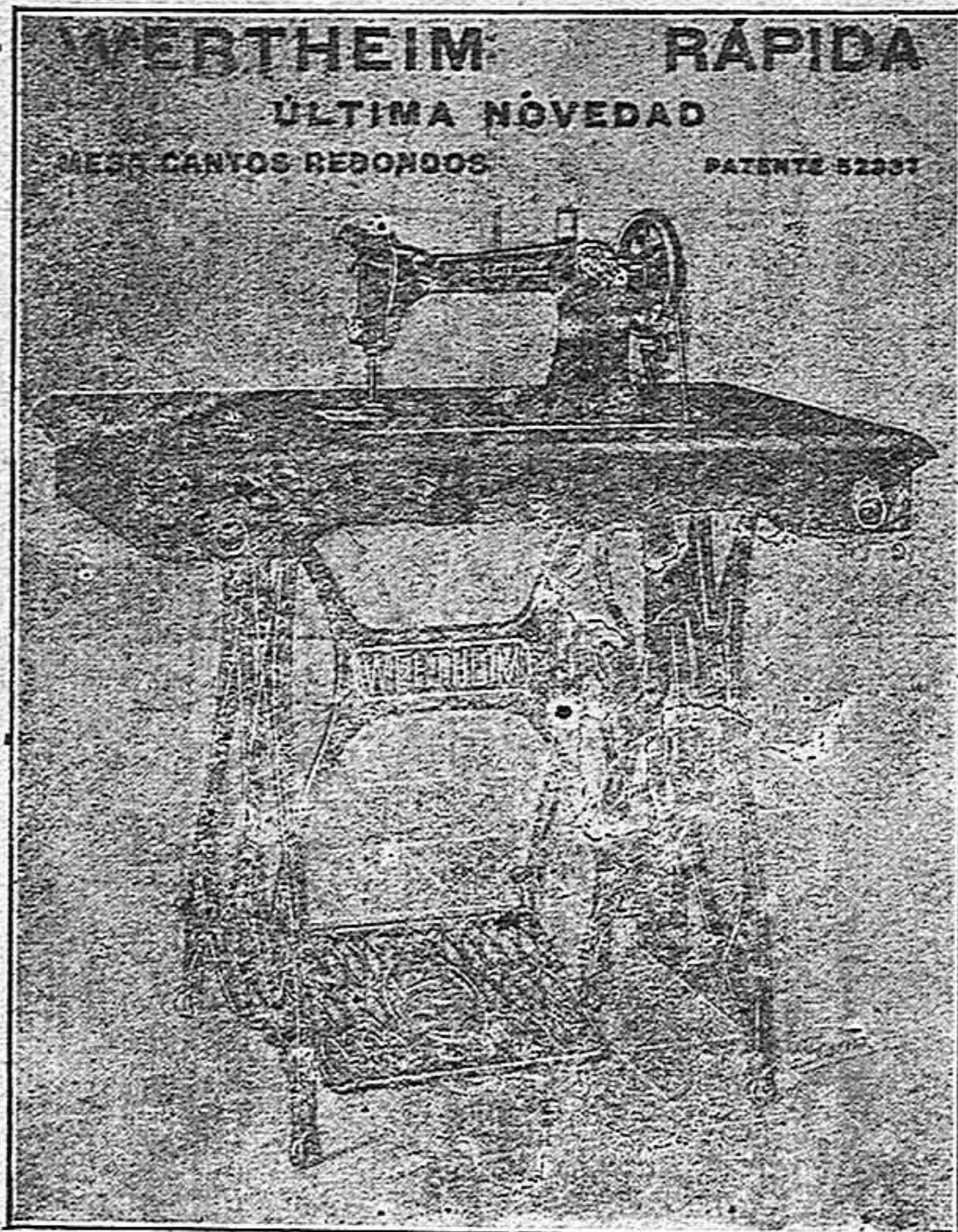
Últimas Novedades para Señora. Gran
sic, elegancia y perfección.

ACEITES FINOS DE OLIVA

BENITO BOSCH

Despachó: Progreso n.º 20.—Gerona.

GRANDES DEPÓSITOS EN SANTA EUGENIA

PARA COSER Y BORDAR

VENTAS A PLAZOS

GRANDES REBAJAS AL CONTADO

Se recomponen toda clase de máquinas, bicicletas, motocicletas y toda clase de accesorios para las mismas.

La WERTHEIM «RÁPIDA» es la máquina más moderna, más fuerte, ligera y resistente, y con su marcha, verdaderamente *rápida*, la más superior de todas las conocidas hasta el día.

Teniendo los números 9, 10 y 20.

⊗ José Boschdemont ⊗

representante de la casa WERTHEIM

Plaza de la Constitución, n.º 37,

—: BAÑOLAS :—:

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA,
GUIX I CIMENT

•• DE ••

VICENS LAQUÉ
Banyoles

F. Coll (a) Gerent

RECADER DIARI DE BANYOLES A BARCELONA

REB TOTA CLASSE D' ENCARRECS
A Banyoles Plassa de la Constitució i a
Barcelona Rech 87 i Petxina 7.

Pío Dalmau

Recader de Banyoles a Barcelona i reste de Catalunya

SE COMPLEIXEN ENCARRECS

A Banyoles, plassa Constitució 41 i
S. Martiriá 4. A Barcelona Centre de
Recaders, plassa Comercial 10, teléfon
1909 i Hospital 9.

GRAN TALLER DEL NIÑO JESUS ESCULTURA RELIGIOSA de T. MARQUÉS. CALLE INDUSTRIA. 201 (Entre Universidad y Aribau)

ESTABLECIDO en 1872 **BARCELONA**
EXPORTACION A PROVINCIAS Y ULTRAMAR

REPRESENTANTE EN BAÑOLAS:

Cirilo Masoliver, Pintor